Dyr og giftige Smaakryb. Her standsede jeg et Øjeblik. Og trods de to sidste Dages Erfaringer — jeg maa til min Skam bekende det — opsteg der Tvivl i mit Hjerte, da jeg bad: „Giv os i Dag vort daglige Brød!" Hvorledes, tænkte jeg, kan Gud berede os et Bord i denne Ørken? Min Samvittighed slog mig dog straks; jeg bad Herren om Tilgivelse for min Vantro og begyndte at stige ned ad den stejle Skraaning, hvortil jeg behøvede mellem fire og fem Timer. Da jeg kom ned i Dalen, fandt jeg, at vor Vært i al Hemmelighed havde sendt to af sine Tjenere forud med Levnedsmidler. De ventede nu paa os ved Floden med Kød, Brød og Vin. Atter var der sørget for hele Selskabet, som nu ogsaa omfatede et Dusin fattige, der havde sluttet sig til os."

Saaledes hørte Herren sin Tjeners Bønner og gav ham og hans Selskab hver Dag de nødvendige Midler til Livets Ophold. Og han bevarede dem paa underfuld Maade fra alle de mange Farer, som i disse Egne lurede paa de rejfende. De var bestandig Genstand for hans Beskyttelse og Omsorg.

Men hvorledes gik det saa Grabow med hans Tvivl? Herom fortæller Biskoppen:

„Da vi var kommet til Adowa, blev Grabow taknefuld og tungsindig. I fjorten Dage talte han sjælden med nogen. Endelig kom han en Morgenstund til mig med Taarer i Øjnene og bad mig med bævende Stemme om Forladelse.

„Hvorfor?" spurgte jeg, „du har jo aldrig fornærmet mig."

Han fortalte mig saa om de onde, vantro Tanker, som han havde næret, lige siden han havde hørt mig prædike for Tiggerne i Gondar. Og han tilstod videre, at han havde følt en vis sladefro Tilfredsstillelse, da han ved Silby havde hørt mig sige, at jeg nu ikke havde flere Levnedsmidler. Han havde da tænkt: „Min Herre befinder sig nu i samme Tilstand som de fattige i Gondar: han har intet at spise. Nu skal vi se, om han handler saaledes selv, som han prædiker for andre, at de skal gøre, og om Gud sender ham Brød fra Himmelen."

Og nu brast Manden i Graad.

Saa snart han igen kunde tale, fortsatte han: „Da jeg nu saa, at Folk, som du ikke kendte, forsørgede dig rigelig, uden at du bad dem derom — da maatte jeg tilstaa, at jeg hverken kendte Gud eller havde den rette Tro paa ham. Jeg forstod, at jeg havde gjort mig skyldig i en stor Skyld, idet jeg havde gjort Kristus til en Løgner — han som har sagt, at alt, hvad vi beder om i Troen, skal vi faa. Ak! jeg er en stor Synder! Hvad skal jeg gøre for at blive salig?"

Se, saaledes blev det atter til Sandhed, hvad den gamle, troværdige Bog, Bibelen, siger: „De forlod sig paa dig og blev ikke beskæmmede." (Bibelb.)

„Herrer vi ere i Aandernes Rige."

Følgende Tale har Past. Olf. Ricard i København holdt for Aarets unge Studenter. „Hovedstaden" har trykt Talen i sin Helhed, og vi gengiver den her i den Tanke, at den vil blive læst af baade Studenter og andre her med baade Interesse og Udbytte. „Held den Ungdom, der kommer under Past. Olf. Ricards Indflydelse", bemærker „Aarh. Stiftst."

I.

Mine Damer og Herre i Aandernes Rige!

„Under Nathimlens rolige Skygge" med Stjernerne som Vidne, tænkes den Frihedshymne sunget, hvis Omkvæd er blevet mere bekendt end dens øvrige Indhold. Den blev til i Aaret 1819 som Christian Winthers første trykte Digt — han var 23 Aar dengang; de fleste af os har vel set vore Digte paa Tryk adskilligt før, — og indvarsler paa een Gang Studenterforeningens Historie og et vigtigt Kapitel af akademisk Ungdoms Saga her hjemme. Under Regenslindens Løntag er den blevet til, og ingen er mere tilbage af dem, som første Gang har sunget den med Begejstring, men Linden løves endnu, og vi er de seneste Skud paa den „Stamme, som evigt skal staa".

En følgende Tid har surt kritiseret og ondskabsfuldt spottet hine Studenters stolte Selvbetegnelse. Med Urette; thi de var dengang, hvad de sang. Eneherrer var de i Aandernes Rige, i det mindste i Køben havn og næstendels i Danmark; det skal erindres, naar nogen fristes til at ønske sig tilbage til de Dage, da Hovedstaden var en grøn Idyl og Landet ingen Sukkerfabriksforstene og Polakinvasion kendte. — at ikke alene var her i Byen en ganske nederdrægtig forbistret Lugt i Gader og Gaarde; fremmede paa den Tid holder sig for Næsen og omtaler Byens Urenhed hyppigt og i stærkelldtryk; men Fattigvæsen og Børnepleje og Fængelsforhold var i en Forfatning, vi knap kan forestille os, og det var en forsvindende lille Flok, som sad til Bords og nød Herreretterne ved Aandens Bord. Thi vel gaar der endnu ti Stanke paa een Duft i København, men det er dog til at holde ud; og vel har Træerne Svindsot, og der er langt til Idyl, men Goderne og Glæderne er dog fordelt til mange flere. Men det skal ogsaa erindres, at de samme, der sang Frihedshymnen og kaldte sig Herrer i Aandernes Rige, de viste sig ogsaa som Fribedens Venner og delte deres Herreret med det hele Folk i 49. Thi vel tænkte disse rosenrøde Mænd sagtens, at Folket vilde lønne dem ved fremdeles at kaare dem til Herrer, og blev i saa Fald til Gavns belært, da selve den vene Professor H. N. Clausen med de klassiske Træk og det hvide Haar maatte bide i Græsset for en lille straffet Husmand fra Præstekanten; men det er ingen Skam for dem, at de troede deres Folk for godt. Der er ingen Grund til at tale ringe om disse Herrer, som selv gav Plads for andre ved det Bord, hvor de før havde været de eneste adgangsberettigede. Egentlig er det smukkere Arbejde end at puffe dem væk, som sidder der i Kraft af Privilegier; selv om Tiden kræver det.

Det var nu den Gang. Men skulde der virkelig være nogen, som nu vilde hilse unge danske Studenter som Herrer i Aandernes Rige? Ja; jeg vil. Er De ikke Herrer i Aandernes Rige, saa ved jeg ikke, hvad De er i Verden; og er det ikke Dem, der er det, saa ved jeg ikke, hvem der skulde være det

Over Deres Tid er De Herrer; som ingen anden Ungdom i Danmark kan De selv lægge Deres Skema og bruge Deres Aar. Sælg ikke denne Deres Førstefødselsret, saa Tiden bliver Deres Herre. Den dovne tror, at han er Herre over sin Tid, men det er kun den flittige, som er det; den, som i Tide lægger en Plan og følger den som Regel, har Tid til at tage sig Friheder, naar Septemberdagen er altfor dejlig, og Cyklen ikke altfor lufttom; her gælder Ordet, at hvo som har, ham skal mere gives; den dovne har aldrig Tid, thi det er Tiden, som har ham. Vogt Dem; det er med Tiden som med Ilden; en vakker, munter Tjener er han, hvad enten De vil lave Te for Damegæster paa Spritapparatet eller gøre Ild med gamle Skolebøger i den kolde Overgangstid eller se Musernes Dans ved Lampen. Men hvis Ilden opfatter sig til Herre, saa gaar der meget i Løbet, og i Reglen har han gjort rent Bord, naar det først henad Kl. 2 om Natten, som det plejer at hedde i Aviser, lykkedes Brandvæsenet at blive Herre over Ilden.

I Aandernes Rige er De Herrer, netop der. Thi saadan særlig herskabelig er vel Deres Lejlighed ikke, og altfor store Slag tillader Deres Indtægt Dem næppe at slaa. Men ved De hvad Carlyle sagde, da han var 19 Aar? Han sagde saaledes: „O, Lykke! du som giver enhver hans befikkede Del paa denne skidne Klode, skænk, om det behager dig, Titler og Kroner og Fyrstendømmer og Magter og Mønt og Pudding til Jordens store og fede! Forund mig, med et uafhængigt Hjerte, urokket af din Gunst og Ugunst, at naa frem til litterær Berømmelse." Og det skal De saamænd ikke engang bede om, thi det er vist meget generende at være berømt. Men at beherske sit Studium, det er Herrelib for en Student. De skal se, hvor det er en Lyst, især i det sidste Eksamensaar. Der er nogen, som tror, det er saa tørt: det er en Misforstaaelse: da samler alle Enkeltheder sig til et Mosaikbillede, og man bliver Herre over sit Stof og tager Overblik over sit erobrede Land. Men De har ogsaa Lov at gaa udenfor Deres Studium eller at gaa i Enkeltheder med en enkelt Side deraf for rigtig at være Herre over den lille Provins i Aandernes Rige. Med velberaad Hu siger jeg dette til Dem. Thi Kunsten at læse og Glæden ved at læse er paa Renter i vore Dage. Jeg har lagt Mærke til, at Gymnasiaster har ingen Ting læst nu om Stunder, og Skaden er allerede ved at strække sig ind i den unge Studenterverden. Det hænger sammen med to Ting — med den lærde Skoles Læseplan, hvor man snuser og stikker til lidt af hvert, omtrent som ved det man kalder „koldt Bord", men ikke lærer at beherske et eneste Fag og saa med den overhaandtagende Sport; det er fortræffeligt at lave Baal og stege raat Kød og finde imaginære stjaalne Heste, men Kannibaler kan det samme; til Herskab i Aandernes Rige behøver det ikke netop at føre. Naar Drenge i vore Dage skal vælge Elevraad, vælger de den, som har flest Kræfter, den bedste Roer og den bedste Fodboldspiller. Piger gør vist lige saadan. Men Faust kender de kun i Gounods Skikkelse og Ibsen kun i Film og saa Thorolf Petersens smukke Dekorationer til Per Gynt. Nu, Gounods Melodier er henrivende, selv om de varer for kort, og Tennis er baade elegant og fundt. Men De har en Herre-Ret til at mane Fortidens Aander frem, og den skulde De ikke forsømme. Jeg har en Kunstnerven, som har sin Ide parat, naar det engang overdrages ham at dekorere den Væg der. Eremitagesletten. Sommeraften. En Flok unge Studenter og Studeninder er paa Skovtur. Derude møder det lystige unge Lag uventet Eventyret. Et Tog af Bachanter med Tyrsus-Stave i Hænder og Violer i Haaret kommer dem pludselig i Møde. Antiken aabenbarer sig. Nogle af de unge har endnu ikke opdaget den, andre studser og standser, nogle er allerede gaaet ind paa Spøgen. Hvis Sokrates er med og er malt som Høffding, bliver Gækkeriet endnu morsommere, og hvis Høffding selv med Studenterhuen var ude paa Turen mellem sine unge Venner, bliver Dobbeltspillet endnu fornøjeligere. Ideen er fortræffelig, saa en eller anden Doktor i Valby til at give Billedet. Men passer den for dette Korps af Studenter? Jeg tænker det. Atter siger jeg: Med velberaadt Hu taler jeg just disse Ord til Dem. Thi har jeg ikke hørt rigtig, at denne er en ny Tid og en ny Ungdom? Høje Maal sætter den sig, og den vil hverken holdes hen eller køres i Ring, endnu mindre forraades af dem, som selv havde en kummerlig Studentertid og nu vil byde de unge den samme grumsede Drik; den lader sig heller ikke nøjes med en Svingom nu og da; — Danseundervisning vil for øvrigt kunne faas i denne Sal om Søndagen i Kirketiden, og der vil blive draget Omsorg for, at den ikke forstyrres af nogen akademisk Gudstjeneste. En saadan higende Ungdom vil lede forgæves efter Førere i vor Tid; den spørger om det bedste, selv om det bemalet samtlige Mure og Plankeværker med en Forsikring om at være det bedste; det tyder højst paa den bedste Reklame. Men imellem Fortidens Aander vil den finde mange Lærere; og alt er eders, være sig Paulus eller Shakespeare, Homer eller Søren Kierkegaard, Goethe eller Bjørnson, alt er eders, men I er Kristi og Kristus Guds; det sidste skal jeg vende tilbage til senere.

II.

Saaledes er De Herrer over Deres Tid og over Fortidens Aander — undtagen en eneste,— og De er ogsaa Herrer over Deres Fremtid. Hvor besynderligt hvor evigt, at vi altid tænker frem og lever ver meget mere ind i Fremtidens Land end i Nutiden! Men De vil kunne gribe Dem selv deri daglig. Næppe har De sat den attraaede Hue paa Deres krøllede Hoved, før De faar Lyst til at hænge den op igen, næppe har De aabnet Deres første Studiebog, før De længes efter at lukke den sidste. Det er jo dog alligevel Skolegang og Foreløbighed og Forberedelse endnu. Herre bliver man først, naar man er sin egen Mand og har faaet sin egen Gerning. Sigt paa det fra Deres første Studiedag: De vil være Herrer i Aandernes Rige, naar Deres Tid kommer. I Aandernes Rige, ikke i denne snavsede, materielle Verden. Der gælder det om et fikst opstillet Regnskab, uforstaaeligt for alle, men endende med et stort Udbytte at henlægge til Reservefonden, paa Papiret i alt Fald. Der gælder det om et højt Brøl, om Partidisciplin og et Vælgerfolk i Ryggen. Vil De ind i den Redelighed, saa giv enten alle Idealer Afskedspas, eller bliv overbevist om, at De er Reformator. Overlad hellere Buddingen og Magten til de robuste; men gør Deres til, at Buddingen faar en lille Bismag, og at Magten ikke altid misbruges. Bliv Herrer i Aandernes Rige. Ikke i en luftig Fantasiverden heller; Dryaden bor ikke mere i Træet, efter at man har lært at flytte det fra Boulevarden til Umagerkonerne, Havfruen drømmer ikke mere i Havet, efter at Undervandsbaade har gennemfaret det, den sidste af Slægten er kravlet op og har lagt sig foran Langelinies Pavillon, skønt hun saa sandelig ikke synder at se Mennesker om sig. Aandernes Rige er Sjælenes Rige; og der skal De se at blive Herrer. Thi hun, som stryger Deres Manchetskjorte, har en Sjæl, og hun, som putter Deres Avis i Brevkasten, har en Sjæl, foruden en lille Pige, som venter paa hende nede i Porten, ja, han, som har skrevet Morsomheberne i bemeldte Avis, endogsaa han har en Sjæl. Med et Slør for Ansigtet ligesom de tyrkiske Kvinder, har de alle, dem, De møder, og dem, De arbejder iblandt, hver en Sjæl, som ikke vil lade sig se af nogen men selv nysgerrig og angstelig ser paa alle fra deres Skjul. Hun har en Sjæl, Arbejderens Hustru, som bærer sit Tab og sin Sorg med taareløs Inderlighed, som faar os andre til at græde, hun har en Sjæl, lige saa fuldt og langt mere end den sørgende Grosserer

(Fortsættes paa Side 6.

Dickson, Alta., Canada.

Høsten er nu for det meste forbi heroppe i Dickson; vi kan bestandig meddele i Aar om det særdeles gode Vejr; ingen Regn, Snestorm, Vind eller noget har forhindret os i vort Høstarbejde. Høsten begyndte ikke ret meget før September; men vi maa gerne lade det staa i „shocks" fra to til tre Uger, før vi kan være sikker paa, det vil blive „cured" rigtig; det hændte i Fjor, at flere her narrede sig selv paa dette Punkt og stakkede for tidlig og det brændte mere og mindre sammen for dem. Avlen er storartet god overalt; det ser ud til, det vil give godt i Aar, bedre end i Fjor. Vi har ikke haft saa megen Regn, saa denne Gang mindre Straa og mere Kærne, og det er jo da ogsaa det, vi helst vil have.

De haarde Tider nede i Staterne føles ogsaa i visse Ting her oppe; Penge har været lidt haardt at faa fat i det sidste Aarstid; vi betalte i Almindelighed 8 pCt. i Bankerne her, og 7 og 6 pCt. kunde de, ogsaa faas for ad mere private Veje; men pludselig rejste Bankerne deres op til 10 pCt. og det er de endnu her. Det er besynderligt — jeg har set det hver eneste Gang — at saa snart Demokraterne faar Styret i „United States", saa holder Pengemændene deres Financer tilbage og vil ikke lade dem cirkulere — de synes gerne at ville „rende" alting, men de kan det dog i Grunden slet ikke, men de kan skabe haarde Tider for en Tid for almindelige fraabsomme Folk — men kun for en Tid dog — men at det skulde føles heroppe, kunde man vel næppe tro, men saadan er det nu. Jeg tror, de har en udmærket Regering i Staterne nu — jeg tror alt det bedste om Præsident Wilson. — Vi har dog kunnet faa Penge i Bankerne her hele Tiden, og det er jo da alligevel det bedste af det, de synes at have Penge nok der — men de 10 pCt. vil de have. Priserne paa Vore Salgsartikler er temmelig gode nu, 26 a 25 Cts. Dusinet, Smør fra 25 til 30 Cts. pr. Pund. „Live Hogs" op til 8 Cts. pr. Pund Kartofler 45c pr. Bushel. „Dressed Beef" fra 9 til 11c pr. Pund. „Chickens" „dressed" 17c. pr. Pund. „Mutton" 11c. pr. Pund. „Lamb" 12c. pr. Pund o. s. v.

Mr. L. B. Christensen og Hustru afrejste herfra af Sted en Tur til Danmark for et Par Uger siden, hjem til Mr. Christensens Forældres Guldbryllup. Alle Vennerne her ønsker dem en lykkelig og fornøjelig Rejse frem og tilbage, ligeledes Fornøjelse af deres Ophold i kære gamle Danmark. Ja, maa Herren velsigne dem rigtig meget og give dem det Udbytte ud af deres Rejse, som de har sat Maalet for at naa. Mr. Castelle og Hustru ude fra Vest, bestyrer nu Farmen til Christensens kommer tilbage. Jeg har omtalt før, at Christensens er af de gamle og første Nybyggere her — har været her ca. 10 Aar, de er nu, hvad vi kalder „well fixed" i timelig Henseende, og de har ogsaa Jesus til Frelser og deres bedste Ven, og saa har de derfor med Vished Guds Fred ihvor de vandrer og farer derfor paa Herrens Veje og ved, hvor de lander, naar Gud vil kalde dem herfra.

Vi havde den store Glæde for nogen Tid siden at have Pastor Kildsig iblandt os nogle Dage. Hvor var det skønne Dage med Møder, Besøg og Samtaler. Pastor Kildsig sparede sig sandelig ikke, han holdt tre a fire Møder somme Tider paa en Dag. Kildsig har jo mange gamle Venner og Bekendte iblandt os her, han kunde ikke naa at faa besøgt dem alle. Nu hjertelig Tak, kære Pastor Kildsig, fordi du kom og besøgte os og gjorde saa gode Indtryk her — du vandt alles Tillid. Men glem os nu ikke i Fremtiden — vi glemmer slet ikke dig — og ved første Lejlighed igen maa du atter besøge os. Den hele Menigheden her sender dig deres dybtfølte Tak for Besøget og alt, du var for dem i de Dage, du var heroppe. Saa Guds Fred og Velsignelse, beder vi, maa følge dig alle dine Dage.

Mr. Johannes Lund her havde den store Sorg at miste sin kære unge Hustru for snart et Par Maaneder siden; hun var temmelig syg ved og efter Fødselen af en lille Dreng. Den lille levede bare et Par Dage og blev saa begravet her paa den danske Kirkegaard. Men Mrs. Lund syntes at slaa om i Bedring og var kommet sig temmelig vel, da hun saa pludselig fik en Slags Hjerteslag om Søndag Morgen tidlig og gik saa væk med det samme. Vi her græd alle med Lund i Sympati over hans store Tab. De havde bare levet her — som jeg her skrevet om før — rundt et halvt Aars Tid og bare været gift lidt over et Aar eller saa; var kommen over fra Danmark til Blair, saa fra Blair herop til Dickson, hvor de havde købt sig en god 160 Acres Farm og lige begyndt. Ualmindelig stor Deltagelse blev udvist af alle ved hendes Jordefærd; hun ligger nu ogsaa paa den danske Kirkegaard her. „Fred være med hendes Minde!" Det har nu brudt dette Hjem op; Mr. Lund tænker nu paa om kort Tid at rejse tilbage til Danmark.

Perlen Trumborg og Hustru rammes ogsaa af en stor Sorg for en kort Tid siden, idet deres ældste Datter, lille Florence, 2 Aar gammel, pludselig blev syg og døde saa hurtig, at Lægehjælp ikke naaedes. Hun hviler nu ogsaa paa vor danske Kirkegaard. Megen Sympati og Deltagelse blev ogsaa udvist imod dem i de tunge Dage, og næsten alle mødte ved Begravelsen.

Vi venter at høre mere i „Danskeren" om Dickson fra Pastor Kildsigs Pen.

Saa en hjertelig Hilsen i Jesu Navn til „Danskeren"s Redaktør, Personal og alle dens mange Læsere.

Dickson, Alta., den 31. Sept. 1913.

Chr. Enghauge.

2 Bøger frit! For at introducere vor Katalog vil vi sende absolut frit to af de mest interessante Bøger, De nogensinde har læst, paa Betingelse af, at De sender os Navne og Adresser paa 10 eller flere af Deres Venner, som er interesseret i gode Bøger.
JOS. LEACHMAN & SON, Minneapolis, Minn.

En Rejse gennem de nordiske Lande.
25 smukke kolorerede importerede Brevkort med Prospekter fra Danmark, Norge, Sverrig og Finland samt Flagkort fra hver af nævnte Lande. Hvert Sæt i en net Pakke med paatrykt Omslag. Pris 50 Cts. 3 Pakker for $1.00.
Danish Lutheran Publ. House
Blair, Nebr.

SAMLERBIND
eller selvbindende Bogbind hvori De selv i et Øjeblik kan indbinde Deres Blade, laves til alle Størrelser. Vinder kollosal Udbredelse over alt. For at gøre vort Kirkefolk bekendt med Bindenes Fortrinlighed sendes disse for en Tid portifrit til følgende Priser:
Dansk Luth. Kirkeblad..... 30 Cts.
Kirke og Folk ..... 35 Cts.
Børnebladet ..... 40 Cts.
Bestil direkte fra Forfærdigeren
P. H. HANSEN,
2611 Wabansia Ave., Chicago, Ill.

FRIT HOMESTEADLAND I MINNESOTA.
2,500,000 Acres Statsland til lave Priser. 10 Aars Betalingstid. Forholde med Hensyn til Jordbund. Klima og Marked er ideale. Fri Literatur. Tilskriv
FRED D. SHERMAN,
State Immigration Commissioner,
DEPT. N. State Capitol, St. Paul, Minn.

LAND. Enhver, som kan, burde komme nu og købe Land i de danske Kolonier i Fertile Valley, Daneville og Westby Township i Divide County, N. Dak. Nær ved Bane, og Landet er endnu $10 til $20 per Acre. Kom straks eller skrive til
Hans Anderson,
Fertile, N. Dak.

Lær Engelsk
Dersom du ønsker at naa frem i Amerika, da gør du vel i at lære det engelske Sprog grundigt. Det vil give dig baade Indflydelse og større Magt til at tjene Penge.
Gennem Vinteren kan du faa et grundigt Kursus paa Luther College. Terminen begynder den 1. December. Elever modtages ikke efter den 2. December. Skriv efter nærmere Oplysninger.
Luther College,
Racine, Wis.

Lad Dem ikke skuffe Kjøb den ægte

Den store Popularitet og den stærke Efterspørgsel, der er bleven de berømte Martha Washington Comfort Sko tildel — de fabrikeres blot af F. Mayer Boot and Shoe Co. i Milwaukee — har bevæget uhæderlige Handlende til at sælge billige, slette Efterligneiser til deres Kunder, naar disse ønskede og forlangte den ægte Martha Washington.
Mayer Martha Washington Comfort Sko
De kan let og hurtigt tage dem af og paa. Gummibæltet paa Siderne bevirker, at de passer godt og giver Foden fri Bevægelse, Hvile, Lindring og fuldstændig Komfort. De er moderne, nette og varige.
Klædelige, Nette og Holdbare.
Handelsmærket Mayer og Navnet "Martha Washington" er stemplet paa Saalen. Hvis ikke blir De bedraget. Hvis ikke Deres Kjøbmand kan skaffe Varen, saa skriv til os.
F. Meyer Boot & Shoe Co.,
Milwaukee, Wis.

DANA COLLEGE
Efteraarsterminen begynder den 30. September.
Tilbyder Undervisning i følgende Kursus:
PRO SEM.: Fireaarigt og forbereder til Adgang til Trinitatis Seminarium.
NORMAL: Har Ret til at udstede State Certificates. First and Second Grades.
ACADEMY: Fireaarigt. Fuld Anerkendelse for Arbejdet gives ved højere Skoler.
FORRETNING: Bogføring og Stenografi (Gregg System af Stenografi).
MUSIK: Klaver, Orgel, Violin, Sang.
Betaling i Forskud per Termin. For Efteraarsterminen 9 Uger $40.50. Skriv efter nyt Katalog til
DANA COLLEGE,
BLAIR, NEBRASKA.

Ønsker De et Piano?
Læserne vil have lagt Mærke til, at der i længere Tid har staaet et Avertissement for „The P. A. Starck Piano Co." i Bladet. Dette Avertissement har vi paa saadanne Betingelser, at vort Udbytte er afhængigt af, om vi kan afsætte et eller flere af Firmaets Instrumenter. Samtidigt er det saadan, at vi er i Stand til at spare en eventuel Køber en ret betydelig Del af den almindelige Udsalgspris, enten saa det er ved kontant Køb eller paa Afbetaling.
Firmaet er fuldstændig paalideligt, og dets Instrumenter er bekendte baade for Elegance, Udtryk og Fortrinlighed i Tonekvalitet. Katalogprisen rangerer fra $300 til $1000. Dersom De har i Sinde at købe et godt Piano, saa tillad os at gøre Dem et Tilbud.
Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

En ny dansk-amerikansk Bog
Sommer i Adirondack Bjergene
— af —
Metthea Mathiesen
135 Sider i smukt Omslag 75 Cts. Indb. $1.00
Bestillinger modtages af
DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE
BLAIR, NEBR.

Billigt men Godt.
Bogpakke Nr. 11.
Seks gode kristelige Smaabøger — alle indbundne — let beskadigede men hele og ordentlige — som følger:
1. Martyren i St. Andrews.
2. Skrøbelig, dog stærk.
3. J. M. Hansen. Splinter af et Verdensspejl.
4. Skovg.-Petersen: Kristenliv og de studerende.
5. Hesba Stretton: Adlede Sjæle.
6. Munch: Jesu Billede.
Alle 6 for 50 Cts. plus Porto 15 Cts.
Bogpakke Nr. 12.
Ti forskellige Bøger og Skrifter af blandet Indhold — alle i Omslag og let beskadigede — som følger:
1. Lesolili: Fortællinger og Sagaer I. (328 Sider).
2. J. M. Hansen: Ny Udstillingsfrugter (146 Sider).
3. Frelst ved en Salme (96 Sider).
4. Gipsy Smith. To Foredrag.
5. Den kristelige Studenterbevægelse.
6. Volmar: I Bølgerne.
7. Smuler om Barnedaaben. J. C. Pedersen.
8. Skovg.-Petersen: Omvender eder.
9. N. P. Madsen: Er det nyt?
10. Thiersch: Om Børneopdragelse.
Alle 10 nu for 50 Cts. plus Porto 15 Cts.
Specielt:
Bogpakker 11 og 12 tilsammen — 16 gode Bøger — for $1.00 portofrit.
Danish Luth. Publ. House.